

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/596/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5913206341
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 12. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Urbanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2013:5913206341.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Urbanovej a členov senátu JUDr. Yvety Dzugasovej a Mgr. Miroslava Šeptáka v právnej veci navrhovateľa: JUDr. U. I., nar. XX. XX. XXXX, bytom O. XXXX/XX, XXX XX H., proti odporkyni: T. I., nar. XX. XX. XXXX, bytom F. Q. XX, XXX XX M., zastúpená splnomocnenou zástupkyňou Dankou Chalachánovou, nar. XX. XX. XXXX, bytom F. Q. XX, XXX XX M., v konaní o znížení výživného na plnoleté dieťa, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Ružomberok č. k. 5C/84/2013-56 zo dňa 19. 09. 2013, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Ružomberok č. k. 5C/84/2013-56 zo dňa 19. 09. 2013 vo výroku, ktorým súd v ostatnej časti návrh zamietol a vo výroku o trovách konania **p o t v r d z u j e .**

Vo zvyšnej časti, t.j. vo výroku o znížení výživného navrhovateľa na odporkyňu na sumu 160,00 eur účinnosťou od právoplatnosti tohto rozsudku odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Ružomberok č. k. 5C/84/2013-56 zo dňa 19. 09. 2013 **o d m i e t a .**

Odporkyni náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd zmenil výrok rozsudku Okresného súdu Ružomberok č. k. 9C/85/2011-45 zo dňa 10. 08. 2011 v časti o určení výživného na T. I., nar. XX. XX. XXXX tak, že navrhovateľ JUDr. U. I., nar. XX. XX. XXXX je povinný prispievať na jej výživu

zníženým výživným vo výške 160,00 Eur mesačne, počnúc právoplatnosťou výroku tohto rozsudku, vždy do každého 15.-teho dňa v mesiaci vopred k rukám odporkyne. V ostatnej časti návrh navrhovateľa zamietol a vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že rozsudkom Okresného súdu Ružomberok č. k. 9C/85/2011-45 zo dňa 10.08.2011, ktorý nadobudol právoplatnosť dňom 23.09.2011 bolo manželstvo rodičov odporkyne rozvedené, v tom čase maloletá odporkyňa bola zverená do osobnej starostlivosti matke a otec, teda navrhovateľ bol zaviazaný prispievať na jej výživu výživným vo výške 180,00 Eur mesačne, počnúc právoplatnosťou výroku rozsudku. Zároveň bola týmto rozsudkom určená i vyživovacia povinnosť otca voči maloletej W. I., nar. XX.XX.XXXX, a to vo výške 220,00 Eur mesačne. V tom čase bol čistý priemerný mesačný zárobok navrhovateľa za posledných 12 mesiacov 1.420,18 Eur, čistý priemerný mesačný zárobok matky odporkyne za posledných 12 mesiacov 715,73 Eur. Obaja rodičia odporkyne splácali úvery, ktoré vznikli za trvania manželstva, a to úver od spoločnosti City Financial vo výške 150,83 Eur, stavebný úver spoločnosti Prvá stavebná sporiteľňa, a.s. a stavebný úver č. 1848891001 vo výške 43,12 Eur, úroky z mimoriadneho medziúveru vo výške 26,56 Eur mesačne, úver Slovenskej sporiteľni, a.s. vo výške 136,39 Eur mesačne, úver v OTP banke a. s. vo výške 153,77 Eur mesačne, úver č. 10640693/5200 vo výške 11,88 Eur mesačne a 2 úvery v Poštovej banke, a.s.

vo výške mesačnej splátky 54,00 Eur a 57,29 Eur, ako aj splátky pôžičkovej karty Quatro Premium vo výške 23,24 Eur mesačne. Okrem odporkyne a maloletej W. majú rodičia odporkyne vyživovaciu povinnosť k plnoletému synovi P. I., ktorý študuje na Masarykovej univerzite v Brne. Navrhovateľ mal tiež vyživovaciu povinnosť k maloletej Q. O., nar. XX.XX.XXXX vo výške 99,58 Eur mesačne. V tom čase maloletá odporkyňa študovala na Gymnáziu v Ružomberku. V súčasnosti čistý priemerný mesačný zárobok navrhovateľa za posledných 12 mesiacov predstavuje 1.389,67 Eur pričom, dňa 08.06.2012 uzavrel manželstvo s Mgr. P. O. a z tohto manželstva sa dňa XX.XX.XXXX narodil syn T. I.. Odporkyňa je od 01.09.2013 študentkou 1. ročníka denného vysokoškolského štúdia Univerzity Komenského v Bratislave, Filozofickej fakulty, podľa Zmluvy o ubytovaní uzavretej medzi ubytovateľom - Univerzita Komenského v Bratislave a ubytovanou - odporkyňou, cena za ubytovanie predstavuje 52,50 Eur mesačne. Čistý priemerný mesačný zárobok matky odporkyne za posledných 12 mesiacov, bez daňového bonusu predstavuje sumu 700,91 Eur. Odporkyňa býva v spoločnej domácnosti so svojou matkou, pričom výdavky na chod domácnosti predstavujú 103,00 Eur mesačne - elektrina, voda 16,60 Eur, koncesionárske poplatky 4,64 Eur, komunálny odpad 35,05 Eur ročne, náklady na uhlie a drevo 1.300,00 Eur ročne, daň z nehnuteľností 18,79 Eur ročne, cestovné do práce 26,00 Eur mesačne, matka odporkyne spláca pôžičky z manželstva vo výške 205,00 Eur mesačne, na účet bývalého manžela 55,00 Eur mesačne, splátka kreditnej karty 30,00 Eur mesačne, kreditná karta Cetelem 56,00 Eur mesačne. Obaja rodičia odporkyne majú ešte vyživovaciu povinnosť voči maloletej W. I., v čase rozhodovania súdu určenú otcovi, t.j. navrhovateľovi vo výške 220,00 Eur mesačne a voči synovi P. vo výške 230,00 Eur mesačne, ktorý je t.č. študentom 4. ročníka vysokej školy.

Okresný súd poukázal na ust. § 62 ods. 1 až 5, § 75 ods. 1 a § 78 ods. 1 a 3 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine v platnom znení (ďalej aj zákon o rodine). Zákon o rodine upravuje zákonné pravidlá pre určenie výšky výživného rodičov k deťom ako aj možnosť zmeny stanoveného výživného v prípade, že sa menia pomery, či už na strane oprávneného alebo povinného rodiča. Konkrétna výška výživného je ovplyvňovaná faktormi jednak na strane dieťaťa, jednak na strane povinného rodiča. Rozhodujúce sú reálne zárobkové schopnosti a možnosti povinného rodiča, ktoré sú dané jeho subjektívnymi vlastnosťami (fyzickou zdatnosťou, zdravotným stavom, vzdelaním, pracovnými skúsenosťami), ale aj okolnosťami objektívneho charakteru, najmä existenciou pracovných príležitostí primeraných vlastnostiam povinného rodiča. Výživné určuje súd podľa stavu, ktorý tu bol v čase rozhodovania.

Po rozhodnutí môže dôjsť k zmene odôvodnených potrieb oprávneného, môže nastať i zmena v možnostiach a schopnostiach povinného. Ak sa tak stane, je možné vykonať novú úpravu výšky výživného, a to buď jeho zvýšením alebo znížením.

Na základe vykonaného dokazovania okresný súd dospel k záveru, že návrh navrhovateľa na zníženie výživného je sčasti dôvodný. V konaní bolo preukázané, že od poslednej úpravy výživného, ktorá bola vykonaná rozsudkom Okresného súdu Ružomberok č. k. 9C/85/2011-45 zo dňa 10.08.2011 došlo k zmene pomerov na strane navrhovateľa, ktorá spočíva v tom, že dňa 08.06.2012 uzavrel manželstvo s Mgr. P. O. a dňa XX.XX.XXXX sa mu narodil syn T. I., a teda pribudla mu vyživovacia povinnosť k ďalšiemu dieťaťu. Oproti predchádzajúcej úprave výživného sa jeho príjem nepatrne znížil (v čase pôvodnej úpravy výživného čistý priemerný mesačný zárobok predstavoval 1.420,18 eur, v súčasnosti predstavuje 1.389,67 Eur). Od poslednej úpravy výživného však došlo i k zmene pomerov na strane odporkyne, ktorá je vekovo staršia, pričom od 01.09.2013 je študentkou 1. ročníka Filozofickej fakulty Univerzity Komenského v Bratislave, s čím sú spojené zvýšené výdavky na zabezpečenie základných životných potrieb. Čistý priemerný mesačný zárobok jej matky, (s ktorou žije odporkyňa v spoločnej domácnosti) sa nezmenil. Na základe uvedeného prvostupňový súd znížil vyživovaciu povinnosť navrhovateľa voči odporkyni o sumu 20,00 Eur mesačne, t. j. zo sumy 180,00 Eur mesačne na sumu 160,00 Eur mesačne, ktoré výživné aspoň sčasti pokryje odôvodnené výdavky odporkyne. Takto určené výživné je v možnostiach a schopnostiach navrhovateľa poskytovať na výživu svojej dcéry, ktorá je t.č. študentkou vysokoškolského štúdia, keď je nepochybné, že náklady na jej strane v porovnaní s predchádzajúcim obdobím a štúdiom na vysokej škole sú nepomerne vyššie. Pokiaľ navrhovateľ žiadal znížiť výživné na sumu 110,00 Eur mesačne, okresný súd v ostatnej časti jeho návrh zamietol, nakoľko odporkyňa vzhľadom k tomu, že je študentkou vysokej školy nemá možnosť si zvýšiť príjem, nie je schopná sama sa živiť a je plne odkázaná výživou na svojich rodičov, ktorí by ju mali v štúdiu podporovať a zabezpečovať uhrádzanie aspoň základných životných potrieb. Matka si túto povinnosť plní i osobnou starostlivosťou o dieťa, zabezpečením bývania, stravovania, ošatenia a ďalších výdavkov, a preto zníženie výživného vo väčšom rozsahu než súd rozhodol neprihádza do úvahy bez ohrozenia životnej úrovne vyživovaných osôb, v danom prípade odporkyne.

O trovách konania súd I. stupňa rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu, nakoľko obaja účastníci mali vo veci úspech čiastočný a žiaden z účastníkov si trovy konania neuplatnil žiadne, ani z obsahu spisu súd nemal za preukázaný vznik trov konania účastníkom.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľ, ktorý sa domáhal, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok, a to tak, že zníži výživné na odporkyňu s účinnosťou od právoplatnosti rozsudku na sumu 110,00 Eur.

Uviedol, že podľa jeho názoru sa prvostupňový súd v napadnutom rozhodnutí dostatočne nezaoberal znížením životnej úrovne navrhovateľa a jeho domácnosti, ani porovnaním nákladov domácnosti navrhovateľa a jeho bývalej manželky, ktoré boli rozpísané v návrhu na zníženie výživného. Práve táto skutočnosť bola zohľadnená v podstatne vyššej miere pri rozhodovaní Okresného súdu Ružomberok v konaní vedenom pod sp. zn. 7C/94/2013, o zníženie výživného na syna P. I., v ktorom mu bolo rozsudkom znížené výživné na syna zo sumy 230,00 Eur o 50,00 Eur, a nie o 20,00 Eur, ako je tomu v prejednávanom prípade. Z uvedených dôvodov odvolateľ trval na pôvodnom návrhu na zníženie výživného, resp. na tom, aby po zvážení všetkých okolností súd určil zníženie výživného o sumu vyššiu ako je 20,00 Eur, nakoľko v súčasnej situácii, v ktorej sa jeho domácnosť nachádza, nevidí iné východisko. Ku svojmu opravnému prostriedku navrhovateľ pripojil aj porovnávaciu tabuľku, keď porovnal príjem bývalej manželky a príjem jeho terajšej manželky spoločne s výdavkami.

Odporkyňa vo svojom vyjadrení k opravnému prostriedku žiadala napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

Uviedla, že so znížením výživného o ďalšiu sumu nemôže súhlasiť. Náklady odporkyne sú od septembra 2013 vyššie, keďže začala študovať na vysokej škole v Bratislave. Výživné, ktoré určil okresný súd v napadnutom rozsudku vo výške 160,00 Eur mesačne je nedostačujúce, takže matka prispieva navrhovateľke ešte sumou cca 60,00 Eur mesačne na úhradu nevyhnutných výdavkov. Zdôraznila, že jej matke bolo znížené výživné aj na syna P. I., ktorý tiež študuje na vysokej škole v Brne, o 50,00 Eur (z pôvodnej sumy 230,00 Eur na sumu 180,00 Eur), takže aj z toho dôvodu sa jej zvýšili mesačné náklady, keďže čiastka 180,00 Eur nestačí na pokrytie jeho nákladov. Okrem mesačnej mzdy iný príjem matka odporkyne nemá. Jej príjem predstavuje mzda v sume 700,00 Eur + daňový bonus v sume 64,23 Eur, čo spolu činí celkom sumu 764,23 Eur. Po zaplatení mesačných nákladov vo výške 600,00 Eur bez stravy jej tak zostane len suma vo výške 164,23 Eur. Výživné, ktoré bývalý manžel platí na obidve dospelé deti k rukám matky navrhovateľky, ide výlučne deťom na školu a ich životné náklady. So znížením výživného preto nemôže odporkyňa súhlasiť, keďže jej matka chce, aby obidve deti mali možnosť doštudovať vysokú školu.

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, po zistení, že odvolanie bolo podané včas a smerovalo proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom, preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vymedzenom v ust. § 212 ods. 1 a § 212 ods. 2 písm. b) O. s. p. a z dôvodov uvedených v odvolaní a po preskúmaní ho bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O. s. p. za použitia ust. § 156 ods. 3 O. s. p.) vo výroku, ktorým súd v ostatnej časti návrh navrhovateľa zamietol a v závislom výroku o trovách konania ako vecne správny potvrdil (§ 219 ods. 1 O. s. p.).

Zákon o rodine umožňuje, ak sa menia pomery na strane rodičov, prípadne na strane detí samotných, aby výživné bolo novým spôsobom upravené (§ 78 ods. 1 zákona o rodine). Samozrejme nejde o akúkoľvek zmenu, ale takú zmenu, ktorá má význam pre záver, že výživné určené v predchádzajúcom rozhodnutí už nezodpovedá zmenenej situácii, a to jednak na strane osôb výživou povinných, tak i osoby k výžive oprávnenej. Takouto zmenou pomerov nie je teda akákoľvek zmena z hľadísk rozhodujúcich pre určenie výživného, ale musí ísť o zmenu pomerov závažnejšieho rázu v tých okolnostiach, ktoré tvorili podklad pre vydanie predchádzajúceho rozhodnutia, teda o zmenu, ktorá sa výraznejším spôsobom prejaví v pomeroch účastníkov. Pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov (§ 78 ods. 3 zákona o rodine).

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku i konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že okresný súd v prejednávanej veci zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností, na podklade vykonaného dokazovania dospel ku správnym skutkovým zisteniam a návrh otca na zníženie výživného aj správne právne posúdil. Nakoľko i odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku zodpovedá kritériám uvedeným v ust. § 157 ods. 2 O. s. p., odvolací súd podľa § 219 ods. 2 O. s. p. konštatuje správnosť týchto dôvodov a v podstatných bodoch na ne odkazuje.

Súčasne odvolací súd preskúmal i námietky navrhovateľa (otca odporkyne) uvedené v jeho opravnom prostriedku a po ich preskúmaní dospel k záveru, že tieto nie sú dôvodné.

Zo spisového materiálu je zrejmé, že zníženie výživného zo sumy 180,00 Eur mesačne na sumu 160,00 Eur mesačne, t.j. o sumu 20,00 Eur je primerané, pretože suma 160,00 Eur aspoň sčasti pokryje odôvodnené výdavky odporkyne, pričom aj podľa názoru odvolacieho súdu je v možnostiach a schopnostiach navrhovateľa platiť na výživu svojej dcéry, (ktorá je toho času študentkou vysokej školy), výživné v určenej výške. Je nepochybné, že na strane odporkyne od posledného určenia výživného došlo k zmene pomerov, keďže od 01. 09. 2013 je študentkou 1. ročníka Filozofickej fakulty Univerzity Komenského v Bratislave, s čím sú nepochybne spojené zvýšené výdavky na zabezpečenie jej základných životných potrieb. Čistý priemerný mesačný zárobok jej matky, s ktorou žije v spoločnej domácnosti a ktorá uspokojuje aj bytovú potrebu odporkyne, sa pritom od posledného určenia výživného nezmenil. Výživné určené okresným súdom zároveň zohľadnilo aj skutočnosť, že navrhovateľovi od posledného určenia výživného pribudla ďalšia vyživovacia povinnosť voči synovi T., nar. XX. XX. XXXX. Tak, ako správne konštatoval prvostupňový súd v napadnutom rozsudku, odporkyňa ako študentka vysokej školy nemá možnosť zvýšiť si príjem a nie je schopná sama sa živiť, a preto je plne odkázaná na výživu svojich rodičov, ktorí by ju mali v štúdiu podporovať a zabezpečovať úhradu aspoň základných životných potrieb. Matka si túto povinnosť voči odporkyni plní i osobnou starostlivosťou o dieťa, uspokojovaním jej bytovej potreby, zabezpečením stravy, ošatenia a ďalších výdavkov. Zníženie výživného vo väčšom rozsahu (požadovanom odvolateľom) preto neprichádza do úvahy bez toho, aby neprímerane zasiahlo do ohrozenia životnej úrovne odporkyne ako osoby výživou odkázanej na svojich rodičov.

Zároveň je potrebné zdôrazniť, že pri rozhodovaní o výživnom na dieťa súd skúma odôvodnené potreby dieťaťa a osobné, zárobkové a majetkové pomery povinného rodiča (v súdnej veci otca, t.j. navrhovateľa). Preto akékoľvek námietky uvádzané odvolateľom v jeho opravnom prostriedku vo vzťahu k majetkovým pomerom matky odporkyne nie sú namieste. Okrem toho je potrebné skonštatovať, že pokiaľ navrhovateľ poukazoval v odvolaní na skutočnosť, že jeho manželka je na materskej dovolenke s maloletým synom, v tejto súvislosti je potrebné zohľadniť tiež fakt, že obidvaja manželia majú vzájomnú vyživovaciu povinnosť. Zároveň nemožno povedať, že by splátky úverov, ktoré navrhovateľ spláca, mali mať prednosť pred odôvodnenými potrebami jeho dcéry výživou na neho odkázanej.

S poukazom na ust. § 219 ods. 1 a 2 O. s. p., ktoré tvorili základ potvrdzujúceho rozhodnutia v danej odvolacej veci, odvolací súd vyhodnotil rozsah a dôvody jeho konania vo vzťahu k druhej vete výroku rozsudku okresného súdu po tom, ako sa oboznámil s obsahom súdneho spisu a s prihliadnutím na uvedené zákonné ustanovenia dospel k záveru, že nezistil dôvod na to, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v dôvodoch napadnutého rozsudku, ktoré vytvárajú dostatočné východiská pre vyslovenie napadnutého výroku rozsudku súdu prvého stupňa, ako je to vyjadrené v druhej vete výrokovej časti jeho rozhodnutia. Aj podľa názoru odvolacieho súdu v súdnej veci niet priestoru na to, aby bolo znížené výživné navrhovateľa na odporkyňu vo vyššej sume než 20,00 Eur.

Pokiaľ odvolateľ pripojil k svojmu opravnému prostriedku tabuľku príjmov a výdavkov jeho manželky a matky odporkyne, odvolací súd s poukazom na princíp neúplnej apelácie vyjadrenej v ust. § 205a ods. 1 O. s. p. na tieto skutočnosti už nemohol prihliadať.

Úvaha okresného súdu v prejednávanej veci nebola ľubovoľná, ale vychádzala z dostatočne zisteného skutkového stavu a zodpovedala skutočnostiam, ktoré boli dokazovaním zistené, vyhodnoteniami a závermi okresného súdu neboli v rozpore s tým, čo bolo v konaní preukázané ani v rozpore s formálnou logikou. Navyiac okresný súd výsledky hodnotenia dôkazov zahrnul aj do odôvodnenia napadnutého rozsudku a v súlade s ust. § 157 ods. 2 O. s. p. dostatočne vysvetlil, ktoré skutočnosti považoval za rozhodné, preukázané a z ktorých dôkazov vychádzal, akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil. Okresný súd v prejednávanej veci na základe vykonaného dokazovania zistil správne skutkový stav a následne vykonané dôkazy vyhodnotil v súlade so zásadami uvedenými v ust. § 132 O. s. p. a aj správne vo veci rozhodol.

Odvolací súd ako vecne správny potvrdil aj odvolaním výslovne nenapadnutý, ale od rozhodnutia vo veci samej závislý výrok o trovách prvostupňového konania.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd výrok okresného súdu o zamietnutí návrhu navrhovateľa v ostatnej časti a v závislom výroku o trovách konania ako vecne správne p o t v r d i l .

Súčasne odvolací súd odvolanie navrhovateľa proti prvej vete výroku, ktorým okresný súd znížil výživné navrhovateľa na odporkyňu zo sumy 160,00 Eur mesačne, počnúc právoplatnosťou výroku tohto rozsudku vždy do každého 15-teho dňa v mesiaci vopred k rukám odporkyne podľa § 218 ods. 1 písm. b) O. s. p. odmietol, keďže bolo podané niekým, kto na odvolanie nie je oprávnený.

Podľa § 201 O. s. p. účastník môže napadnúť rozhodnutie súdu prvého stupňa odvolaním, pokiaľ to zákon nevyklučuje.

V zmysle ust. § 218 ods. 2 písm. b) O. s. p. odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré bolo podané niekým, kto na odvolanie nie je oprávnený.

Aj keď navrhovateľ je účastníkom konania, nespĺňa subjektívny predpoklad na podanie odvolania vo vzťahu k prvej vete výroku rozsudku, ktorým súd znížil výživné navrhovateľa voči odporkyni na sumu 160,00 Eur mesačne s účinnosťou od právoplatnosti rozsudku. Subjektívnym predpokladom na podanie odvolania je to, že napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa by vyznelo v neprospech odvolateľa. Neprospech sa spravidla prejavuje v neúspechu vo veci samej alebo v rozhodnutí procesnej povahy, ktoré znamená pre účastníka ujmu. Z uvedeného vyplýva, že na podanie odvolania je oprávnený len ten účastník konania, ktorému bola rozhodnutím súdu prvého stupňa spôsobená ujma, ktorá priamo vyplýva z posúdenia práv a povinností účastníkov konania; podstatné tu je porovnanie výsledku sporu s nárokom uplatneným len navrhovateľom v žalobe, nie však subjektívne presvedčenie účastníka konania o dôsledkoch vyplývajúcich pre neho z rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že navrhovateľ svojím odvolaním napadol rozsudok súdu prvého stupňa aj v tej časti, ktorým súd jeho návrhu čiastočne vyhovel. Odvolateľ teda podal odvolanie aj proti tej časti rozhodnutia súdu (veta prvá výroku rozsudku), ktorým mu bolo sčasti vyhovené. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd pri aplikácii ust. § 218 ods. 1 písm. b) O. s. p. jeho odvolanie proti uvedenej časti rozsudku odmietol ako odvolanie podané niekým, kto na jeho podanie nie je oprávnený.

O trovách odvolacieho konania rozhodol krajský súd podľa § 142 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p.. Navrhovateľ nebol v odvolacom konaní úspešný, a preto je povinný nahradiť odporkyni trovy, ktoré jej v súvislosti s týmto konaním vznikli. Keďže odporkyňa si náhradu trov aktuálneho odvolacieho konania neuplatnila (§ 151 ods. 1 O. s. p.) a z obsahu spisu jej vznik trov tohto odvolacieho konania ani nevplýva, odvolací súd jej náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie n i e j e prípustné.